

МИРОНОСИЦЯ

Газета парафії Успіння Пресвятої Богородиці в Козові
Тернопільсько - Зборівська Єпархія УГКЦ

№ 2(10)

СТРІТЕННЯ ГОСПОДНЄ

Празник Стрітєння засновується на події з життя нашого Спасителя, яку записав святий євангелист Лука (2, 22-40). Закон Мойсея приписував, щоб кожна жінка після народження дитини 40 днів не сміла входити до храму, бо в той час вона вважалася нечистою. Ці 40 днів називалися днями очищення. Після закінчення цих днів мати новонародженої дитини приходила до храму і приносила жертву очищення. Багатша жінка жертвувала однолітнє ягня на всепалення та молодого голуба або горлицю, а вбога повинна була принести пару голубів або пару горлиць. Пречиста Діва Марія, як Божа Мати, не була зобов'язана до обряду очищення, бо освятилася Христовим Різдом, як каже кондак празника: "Утробу Дівичу освятив Ти різдом Твоїм". Та все-таки вона в покорі виконує припис закону і приносить у жертву дві горлиці.

Новини парафіяльного життя за січень:

1. - Відбулася Сповідь Апостольства молитви та Молебень за щасливий 2009 рік.
2. - Встановлено біля церкви нову шопку для Різдвяного вертепу.
3. - Пластуни урочисто принесли до нашого храму Вифлиемський вогонь.
Посвячення перед Службою Божою 7 нових стихарів для молодшої прислуги (їхня пожертва).
5. - Вбирання церкви до Різдвяних свят. До цієї доброї справи долучилися близько 30 осіб, а також багато дітей, які готували та встановлювали фігурки у шопку.
7. - Відбулося Святочне Різдвяне богослужіння за участю майже 800 наших парафіян та гостей.
11. - У районному Будинку культури відбувся фестиваль-конкурс вертепів Козівського та Кізілівського деканатів участь в якому прийняло 15 колективів району. Переможцями цього свята стали вертепівці із Конюх. Саме вони представляли наш деканат на єпархіальному фестивалі вертепів в БК "Березіль" у Тернополі 24 січня. Всім учасникам районного огляду подякували представники районної влади, а подарунки та благословення вони отримали від священників Козівського деканату.
14. - о. Михайло та багато наших парафіян взяли участь у святковому богослужінні в храмі св. Василя Великого на Цукровому заводі з нагоди храмового празника.
15. - о. Михайло взяв участь у службі Божій та святкуванні з нагоди 50-ліття о. Івана Кравця у с. Дибще. Вітаємо о. Івана з ювілеєм. Многая літа!
19. - Відбулося святочне богоявленське богослужіння. Після нього наші парафіяни зішлись у процесійній ході із парафіянами собору св. ап. Петра і Павла до кринички на вул. Шевченка для Великого освячення води. Відправу очолювали: о.д. Євген Бойко, о. Михайло Забанджала та нововисвячений диякон Віктор Прийдун.
21. - Відвідини о. Михайлом монастиря оо. Студитів у с. Підкамінь Львівської області.
29. - Поминальна панахида за героями Крут у Козівській державній гімназії за участю о. Михайла, учнів та викладачів гімназії. Благословення учнівського та викладацького колективу гімназії Йорданською водою.
31. - Концерт в РБК тріо священників "Новий час" із Радохівщини на який зішлося майже п'ять сотень глядачів. Отці із великою любов'ю та натхненням передавали Божі істини людям за допомогою пісень та віршів.

Диск “””\$%”Божественна Літургія””

Початок цього року для культурно-релігійного життя Козови, та й мабуть і цілого району, був ознаменований випуском аудіо диску із записом Божественної Літургії на прославу нашого Спасителя і Пресвятої Богородиці у виконанні хору вчителів Козівської школи мистецтв “Осанна” під керівництвом п. Йосифа Осади у співслужінні із священником парафії Успіння Пресвятої Богородиці УГКЦ смт.

Козова о. Михайлом Забанджалою. Це видання аудіо-диску без перебільшення можна назвати історичним, бо воно перше в історії церковного співу нашого району. Цінність цього видання полягає найперше, - у його глибокому духовному змісті, бо свята Літургія - це “небо на землі”, а також у тому що, хор “Осанна” є найбільш професійним хором нашого району, учасники якого не занедбують при цьому плекання особистого духовного життя.

Хотілось би, щоб цей запис став поштовхом і прикладом для наслідування для багатьох хорових колективів нашого району, особливо церковних, та щоб він, воістину, став співаною пам'яткою духовності нашого краю.

Нехай ця Літургія сповнить радістю і надією серця тих, які перебувають далеко від рідного дому на заробітках, і тих, які через похилий вік, або якусь недугу не можуть прийти до храму помолитися. *Запис здійснено у РБК п. В. Петьком за фінансової підтримки парафії Успіння ПБ УГКЦ у Козові.*

Вітаємо переможців та учасників конкурсу на кращий різдвяний вірш!

Серед дев'яти учасників які подали свої вірші до нашої газетки ми визначили двох переможців. А саме: Кульбабу Тетяну (ученицю 6-А класу Гімназії) та Бурдаш Соломію (ученицю 8-А класу 1 школи).

Нагородження переможців та учасників конкурсу відбулося 15 лютого на свято Стрітіння у нашому храмі. Подарунки дітям вручив о. Михайло.

Церковний дороговказ на місяць Березень

✦ Із 2 березня починається Великий Піст. Перший його тиждень з 2 по 6 березня та останній 13 по 18 квітня усі вірні повинні зберігати строгий піст, тобто без м'ясних та молочних продуктів.

✦ В інші тижні Великого Посту вірні повинні притримуватися посту від м'ясного у всі середи та п'ятниці, та від молочного у всі середи. Від гучних забав та танців також потрібно утримуватися.

✦ У суботи та неділі Великого Посту та свято Благовіщення (окрім Хрестопоклінної неділі) посту немає.

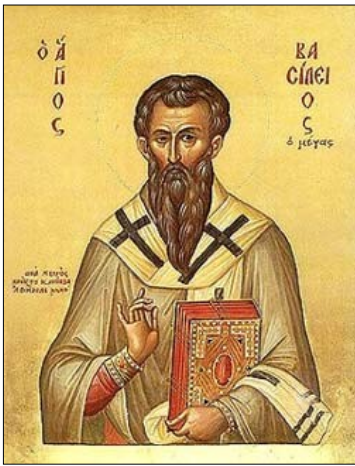
✦ Вірні Христової церкви мають обов'язок впродовж цього Посту висповідатися та запричатися. Із цими святими речами не потрібно зволікати чи легковажити. Стараймося заохотити й інших людей до покаяння, особливо тих, які далекі у своєму житті від Бога.

✦ Впродовж Посту доброю духовною практикою є відвідування Хресної дороги та Літургії Напередосвячених дарів. Входячи і виходячи з храму чинимо 3 доземні поклони.

✦ Також, сповняючи свій обов'язок молитви та жертви за померлими, приносимо пожертву на Службу Божу Сорокаusti, та подаємо імена всіх спочилих у Бозі наших рідних і близьких.

ПОВЧАННЯ ПРО ПІСТ

Святитель ВАСИЛІЙ Великий

Що очорнило Ісава і перетворило його на раба для брата? Чи не одна їжа, за яку він віддав своє першество. А Самуїла хіба не подарувала матері молитва, поєднана із постом? Що великого ратоборця Самсона зробило непереможним?

Чи не піст, з яким він був зачатий в утробі матері? Піст виношував його, піст вигодував його, піст зробив із нього чоловіка; піст, який призначив його матері Ангел: “Нехай не їсть нічого, що вирощує виноградна лоза;

нехай не п’є вина і сикера” (Суд. 13, 14).

Піст народжує пророків, зміцнює сильних, умудряє законодавців. Піст – добрий охоронець душі, надійний співмешканець тілу, зброя мужніх людей, училище подвижників. Він відкидає спокуси, намащує [голови – Мф. 6, 17] тих, хто подвигається у благочесті; він – товариш тверезості, працівник добродетельності, він у битвах звершує доблесні діла, під час миру навчає безмовності, освячує Назорея, вдосконалює священника, адже без посту неможливо наважи-

тися на священнодію не лише в теперішньому таємничому й істинному служінні, але і в підзаконному. Піст зробив Ілля свідком великого видіння: очистивши душу сорокаденним постом, він сподобився бачити у печері Господа, настільки це можливо для людини.

Ілля, що постився, повернув сина вдові, через піст ставши міцніше смерті. Із вуст цього постника вийшли слова, які для беззаконного народу закрили небо на три роки і на шість місяців. Щоб пом’якшити невгамовні серця жорстоких людей, Ілля вирішив і себе разом з ними приректи на страждання. Тому і сказав:

“Живий Господь Бог Ізраїлів, перед Яким я стою! В ці роки не буде ні роси, ні дощу, хіба тільки за моїм словом” (3 Цар. 17, 1). І голодом, який настав після цих слів, Ілля наклав піст на увесь народ, щоб позбавити його пороку розкоші і розпусного життя.

А яке життя Єлисея? Як пророк користувався гостинністю сунамитянки? Як сам пригощав пророків? Подорожніх він нагодував плодами дикої виткої рослини і невеликою кількістю борошна (4 Цар. 4, 39, 41), а коли через отруйність диких плодів тим, котрі попробували їжу, загрожувала небезпека, чи не молитва постника знищила отруту? Отже, ми бачимо, що піст спрямовував усіх до життя у Богові.

Відповіді священника

Де на Святій Літургії потрібно хреститися, бо багато літератури подає різні вказівки і, буваючи у багатьох храмах, бачу, що немає одностайності?

У нашій традиції робимо знак хреста в ті моменти богослужіння, коли згадується ім’я Пресвятої Тройці (Отця, і Сина, і Святого Духа); на “Святий Боже, Святий Кріпкий, Святий Безсмертний, помилуй нас!”; на “Прийдіте, поклоніться Христу - Цареві нашому, Богу!”. Загальноприйнятим є також осіняти себе хресним знаменням на “Мир усім!”; на “Алилуя, алилуя, алилуя! Слава Тобі, Боже!”; під час митаревої молитви на „Боже, милостивий будь мені грішному (грішній)” та „Пом’яни мене Господи, коли прийдеш у Царстві Твоєму” і при благословенні (іконою, хрестом, євангелієм, чашкою, дво- чи трисвічником або рукою).

Існує деяка відмінність між нашим звичаєм, та звичаєм інших східних Церков. Зокрема, вірні Української Православної Церкви, знаменують себе під час кожного прохання на богослужіннях (на кожне “Господи, помилуй!” та “Поддай, Господи!”), але не чинять хресного знамення на “Мир усім!” та при благословенні рукою, або дво- чи трисвічником.

Яких приписів стосовно Євхаристійного посту зобов’язані дотримуватись вірні та священники УГКЦ?

Згідно нашої літургійної традиції до Сповіді та прийняття Причастя вірні заздалегідь готуються постом та молитвою. Це називають говінням. Так званий “Євхаристійний піст”, безпосередньо перед Причастям, починається з вечора (опівночі) попереднього дня і полягає у стриманні від будь-якої їжі окрім чистої води. Згідно з рішенням Синоду єпископів УГКЦ, вірним нашої Церкви, з огляду на різні причини (зокрема на практикування частого, а навіть щоденного прийняття Святого Причастя), дозволено обмежити Євхаристійний піст до однієї години.

Як Церква ставиться до святкування дня св. Валентина?

Святкування “Дня закоханих” 14 лютого має язичницьке коріння. У язичницькому Римі 14 лютого вшановували богиню шлюбу, материнства й жінок Юнону. Наступного дня починалися Луперкалії — «фестиваль» на честь бога Фавна, покровителя стад, тісно пов’язаного із поняттям плідності.

Ще одна назва дня 14 лютого — «Пташине весілля», в цей період починали паруватися птахи.

Відповіді священника

По-перше, Греко-Католицька, як і Православна Церкви не святкують це "свято". 14 лютого в наших храмах не згадується святий Валентин. Якщо ми відкриємо книгу «Життя святих», то побачимо, що із старовини Церква почитала трьох мучеників на ім'я "Валентин": мученика Валентина Доростольського, що постраждав за віру в Христа в 228 році (пам'ять 7 травня), священомученика Валентина єпископа Італійського, убитого за те, що він християнин, в 273 році (пам'ять 12 серпня) і священомученика Валентина пресвітера Римського, замученого за проповідь про Бога в 269 році (пам'ять 19 липня). Всі дати пам'яті - це дні, коли мученики прийняли кончину від рук язичників.

Співпадає лише рік (але не дата) загибелі священомученика Валентина Римського з роком смерті "передбачуваного" Валентина про якого мовиться в романтичній історії "дня всіх закоханих"... Тому ніяких особливих богослужінь 14 лютого з нагоди Дня «Святого» Валентина в нас не проводиться.

Усі Валентини канонізовані задовго до розділення Церкви на західну і східну, а тому цих святих визнають і православні, й католики. Вивчаючи справжнє життя святого мученика Валентина, ми не відмітимо нічого спільного з сучасною його „легендарною” версією. Немає в нім ні таємних вінчань - загальновідомо, що сам обряд вінчання в Церкві був встановлений пізніше. Не знайдемо в житті мученика і писання любовних листів.

По-друге, слово "святий" наводить людей на думку, що це свято якимось пов'язане з Церквою. Нажаль святкування його часто нагадує язичницькі часи та прямо порушує або ж заохочує до порушення однієї з 10 заповідей - не чини перелюбу. Любов в сучасному розумінні - це вже навіть не романтичні почуття, а часто хтиві розмови і погляди, а то і постільні сцени. Все це відверто пропагують ЗМІ та ті, хто охоче заробляють на цьому «святі». Мусимо визнати, що "День всіх закоханих" фактично став днем розпусти.

Кохання – почуття глибокої сердечної прихильності до особи іншої статі. У Біблії ми знайдемо чимало прикладів, що змальовують людські почуття. Зокрема, Соломонова "Пісня пісень" є живим прикладом ніжних емоцій, які спільно переживаються нареченими. Церква не засуджує кохання й особливої уваги один до одного. Але закоханість це ще не любов, а справжня любов пов'язана з не лише з емоціями та почуттями, а в першу чергу з відповідальністю та вірністю. Ось як описує подружнє кохання Святий Іван Золотоустий: "Беру тебе у свої руки і люблю сильніше, аніж життя своє. Тому що життя теперішнє – ніщо, а моїм найбільшим прагненням є прожити його з тобою таким чином, щоби ми були впевнені, що не будемо розлучені і в іншому житті, котре для нас приготовлено".

Саме тому, як альтернатива до пропаганди «вільного кохання» виник Рух Чистих Сердець, девіз якого – "True love waits" (справжнє кохання чекає). Цей рух уже поширився в багатьох країнах, до нього приєдналися не тільки християни: католики, православні та протестанти, але і євреї та мусульмани. Вступаючи у цей рух, молоді люди дають обіцянку перед Господом Богом зберігати чистоту до шлюбу. І 14 лютого члени цього руху вже декілька років, як альтернативу до комерціалізованого „Дня закоханих”, проводять „День ціломудрія (чистоти, цнотливості)". Основна його ціль – вказати на небезпеки, які існують в непорядкованих зв'язках, пропагувати ідеї справжньої любові та дошлюбної стриманості, сказати молодим людям, котрі вже мали статеві стосунки, що можна почати все спочатку та жити в чистоті.

Що таке Сорокоусти? Як правильно їх подати? Як і для чого приноситься на них пожертва?

Сорокоусти - це богослужіння за померлими, яке правиться у Великому Пості в середу або п'ятницю у поєднанні з Літургією Напередосвячених дарів. Колись це богослужіння відправлялося чотирма десятками священниками впродовж 40 днів Вел. Посту, звідси і походить його назва. "Сорокоусти, - пише св. Симеон Солунський, - служаться на спомин вознесіння Господнього, що сталося на сороковий день після Воскресіння, - і з тією метою, щоби він (померлий)поставши із гробу, вознісся назустріч Судді, і був взятий на небеса, і так завжди був з Богом".

Наміреня на цю відправу подаються у церкві (бажано це зробити наперед за кілька днів, щоби уникнути незручностей із запізненням чи масовістю). На чистому та охайному паперовому аркуші зверху потрібно вказати "Сорокоусти" чи поставити хрестик. Потім записати чітким розбірливим шрифтом імена тих померлих, за яких ми хочемо молитися. Кількість вписаних імен, як і грошова жертва є довільною, та потрібно пам'ятати, що служитися у цьому намірі буде багаторазово і інтенція повинна би більш-менш відповідати прожитковому рівню. Якщо людина не має грошей для інтенції, їй потрібно підійти і повідомити священника про це, тоді священник повинен служити у її намірі безкорисливо.

За давнім, ще старозавітнім звичаєм: "... бо в ці кімнати будуть доставати сини Ізраїля й левіти приносити: хліб, нове вино й олію. Там же є священний посуд, священники у службі, воротарі й співці. Ми не занедаємо дому Бога нашого" (Неемії 10, 40), на Сорокоусти приноситься й жертва у виді харчових продуктів. Приносити можна не лише хліб, але й все, що придатне для вживання: хліб, печиво, крупи, макарони, вино, консервації, фрукти-овочі та інше. Ця жертва дається на церкву, і призначається для утримання священнослужителів та їх сімей, а також для допомоги вбогим та потребующим.

Подавши на Сорокоусти потрібно старатися самому бути на цих богослужіннях, сповнюючи їх глибокою вірою та щирою молитвою, уникаючи різного роду формальностей.

Ось день настав, що нам дав Господь!

Закінчився Різдвяний час. На вулицях вже рідко де можна побачити вогники новорічних гірлянд, які люди розвішували на вікнах своїх помешкань, в магазинах та на площах. Все навколо знову набирає свого сірого та похмурого вигляду.

Лише у церкві, ще донедавна можна було відчутти дух Різдва. Бо різдвяна радість неначе по-новому наповнює наші серця. Хочеться співати коляду за колядкою, славлячи Бога у маленькому дитятку Ісусі. Як приємно ще раз побачити гарно прибрану ялинку, шопку, у якій Діва Марія народила Спасителя світу. Мимоволі згадується Свята вечеря, гарно прибраний стіл, свічка, світло якої осяяло весь дім, і смачна кутя, яку кожен раз смакуєш неначе вперше. До батьків приїжджають діти, Добру Вість приносять колядники. Ось воно, довгоочікуване Різдво. А як цьому святу радіє малеча, здається, що так добре і затишно не буде вже ніколи. Але і Різдвяний час має свій кінець.

Починаються будні, в душі знову стає похмуро, а нам цього так не хочеться. Психолог Марія Браун-Галковська у своїй книжці "Домашня психологія" радить зробити таку вправу: у напівтемній кімнаті, повернувшись до вікна, а потім заплющити очі. Під повіками ніби залишається відблиск світла. Свята закінчилися, але

щось з їхніх радощів залишиться. Намагаймося зберегти це якомога довше. Сліди світла під повіками з часом зникають. Мабуть, повернувшись до буденних справ, поволі забудемо про свята, але тоді Церква - наша мати, знову приведе нас до вікна, - починаються інші свята.

Бог не хоче бачити людину пригніченою. Він прагне дати їй радість. Ми, як Його творіння, не можемо бути щасливі, доки не довіримо себе і своє щастя Творцеві, та не почнемо жити за Його закона-

ми любові і справедливості. Саме до такого способу життя ми всі є покликані через слова Ісуса Христа: "...Як Отець полюбив мене, так і я полюбив вас. Перебувайте в любові моїй! Якщо будете ви зберігати мої заповіді, то в любові моїй перебуватимете, як я зберіг заповіді Свого Отця, і перебуваю в любові Його. Це вам говорив, щоб радість моя була в вас, і щоб повна була ваша радість!..." (Ів. 15, 9-11).

Чекаючи лише на знаки уваги та любові зі сторони інших людей, ми стаємо черстві та егоїстичні. Мати Тереза з Калькути наголошувала: якщо ми є спрагли любові, то насамперед навчимося її давати. Не треба забувати, що в цьому світі багато чого залежить від нас самих. Ми самі можемо розмалювати кольоровими фарбами ті сірі будні, які починаються після свят. Та, для цього потрібно докласти чимало зусиль.

Вітаючись з іншими посміхаймося, адже посмішка зігріває серця. В розмовах не будьмо лукаві, але щирі та привітні. Любімо один одного, бо де є любов, там живе Господь і всі ми Його діти. Якщо ми дозволимо, то Бог змінить нас і тоді світ стане кращим.

Тож, не гаймо часу, почнімо нове життя з Ісусом. А прокинувшись зранку посміхнімося, і скажімо собі: "Ось день настав, що його нам дав Господь!!!"

Борис Гук

Чотири князенки

Чотири князенки хотіли навчитися чогось такого, чого ніхто не вмів. Вони сказали собі:

- Давайте обійдемо всю землю, щоб навчитися чогось нечуваного.

Визначивши час і місце зустрічі, подалися в дорогу.

Через рік чотири брати зустрілися в призначеному місці й розповіли одне одному, хто чого навчився.

- Я, - сказав перший, - можу нарощувати м'язи на цілком голі кістки.

- Я, - сказав другий, - можу нарощувати шкіру.

- А я, - сказав третій, - можу створити члени, якщо буде тіло, шкіра і волосся.

- А я, - закінчив четвертий, - знаю, як дати життя створінню, якщо воно має усі члени тіла.

Поглянули князенки навколо й знайшли якусь кістку. Взяли її, навіть не роздумуючи від якого вона звіра: так були захоплені своїми творчими можливостями.

Один наростив м'язи, другий - шкіру, третій створив відповідні члени, а четвертий дав життя.

І вийшов... лев!

Він заревів, стрясаючи своєю гривною, і кинувся на своїх творців. З'їв їх, облизався та й пішов собі до лісу.

Людина довела, що за допомогою різних винаходів може мати величезну творчу силу. Але ця сила здатна привести її до самознищення. Сучасні великі індустріальні заводи за одну годину виробляють те, на що в минулому треба було затратити кілька років. Людина водить авто, керує літаком, працює з комп'ютером, але не може вповні керувати над ними. Має величезні матеріальні зручності, але наосліп шукає напрямку, сенсу, мети. І відчуває, що урухомила щось, над чим вже не панує. А якщо не зможе ним керувати, то винною в цьому буде сама..

Китайська мудрість каже: "Це не вино робить людину п'яною, а людина впивається вином."

Наші молодята:

Цьопик Юрій +
Чохрій Світлана
25.І

Вітаємо з охрещенням:

Скибінського Дениса 17. І
Сідлецьку Христину-Марію 19.І

Відійшли у вічність в січні:

Замлинна Анна 90р. 1.І
Самофал Володимира 70р. 16.І
Бурдаш Степан 88р. 16.І
Улішак Ганна 90р. 26.І
Палихата Михайло 78р. 29.І

Посміхніться браття!

Передчуття

Бог питає Адама:

- Ну що, Адаме, тобі ребра шкода?

- Та ні, не шкода. От тільки передчуття якесь погане...

Щире прохання

- Жіночко! Скажіть своєму синочкові, щоб він мене не передражнював!

- Вова, перестань корчити з себе ідіота!

Всі
ми
діти
од-
ного
Бо-
га!

Газета парафії
Успіння Пресвятої Богородиці смт. Козова
Тернопільсько-Зборівської єпархії УГКЦ.
Виходить щомісячно.
Редактор: о. Михайло Забанджала
Друк: "Комп'ютер сервіс"

Україна 47600
Тернопільська обл.
сmt. Козова
вул. Хмельницького, 8
Тел/tel: +380354725171; +380962191383
E-mail: michael@ko.te.ua

Ukraine 47600
Ternopil' region
Kozova town
Hmel'nyckogo st. 8